

Kerenski na begu.

OBLEGANJE KREMLJA. — VEČ HIŠ V MOSKVI JE V PLAMENIH. — PREMIRJE MED BOLJŠEVIKI IN VLADNIMI ČETAMI. — NOVA ARMADA BLIZU GAČINE. — KERENSKI SE VRAČA Z ARMADO V PETROGRAD?

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 19, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Petrograd, 18. novembra. — Škoda, katera je bila povzročena na Kremlju v Moskvi, ni tako velika, kot se je domnevalo, kakor pravijo poročila, katera so prejeli delegati maksimalistov v starem ruskem glavnem mestu, kajti le Aleksandrova palača je trpela.

Potrjujejo pa tudi, da je več hiš v Moskvi v plamenih.

Iz drugih virov se poroča, da so boljševiki postavili na Vrabčiji hrib in na znani Hodin težko artilerijo, od koder streljajo na Kremelj. Druga poročila pa zopet pravijo, da se je doseglo med boljševiki in vladnimi četami premirje.

Pravijo tudi, da se je pojavila v Moskvi še tretja sila, katere identiteta ni znana. Bojuje se proti boljševikom in vladnim četam ter se domneva, da je sestavljena iz zločincev, ki so bili izpuščeni iz ječe.

Polje pri Hodinu je bilo pozorišče masakriranja ob času kronanja carja Nikolaja.

Petrograd, 18. novembra. — Zapuščen od večine svojih častnikov in dejansko prisiljen, da se poda boljševikom, se je Kerenski izmuznil straži, ki je bila poslana proti njemu in je ušel.

Začasno je prevzel general Duhonin mesto vrhovnega poveljnika Kerenskijevih čet, ki so bile pred kratkim poražene pri Carskem selu.

Poročilo generala Krasnova v zadevi izginulega Kerenskoga potrjuje, da je ušel preoblečen.

Ko se je Kerenskemu povedalo, da so njegovi častniki proti njemu in da se njegovi vojaki nahajajo na stališču, da bodo dezertirali, je privolil, da gre v Petrograd, toda ko se je sestavljala straža, je izginil izpred oči.

Ob treh popoldne 1. (po našem 15.) novembra, — pripoveduje general Krasnov, — sem se oglasil v glavnem stanu vrhovnega poveljnika. Bil je nervozen in razburjen.

General, — je rekel, — vi ste me izdali. Vaši kozaki pravijo, da me mislijo aretirati in me izročiti mornarjem.

Da, — sem odvrnil, — taka govorica je med njimi. Izgleda, kot bi bilo le malo simpatije do vas.

Ali vaši častniki mislijo isto? — me je vprašal.

Da!

Kaj naj storim? Ali naj izvršim samomor?

Ako ste pošten človek, potem bodele šli v Petrograd pod belo zastavo ter se bodele zgledali pred revolucionarnim odborom, kjer se bodele kot načelnik vlade pogajali.

Kerenski je v to privolil in obljubila se mu je straža. Protestiral pa je proti straži mornarjev, češ, da so med njimi nekateri sovražniki. Hotel je počakati do noči, toda slednjič se je odločil, da potuje po dnevi.

Šel sem in poklical polkovnika Kiškova 10. polka donskih kozakov in sem mu zavkazal, da postavi stražo osmih mož. Pol ure potem so mi kozaki naznanili, da ne morejo najti Kerenskoga. Odredil sem alarm, misleč, da ni mogel ubežati iz Gačine.

Član vojnega in vojaškega odbora Bigenko je poročal delavskemu in vojaškemu kongresu, da je Kerenski, preoblečen kot mornar, ušel.

Predno je Kerenski ušel, pravi Bigenko, je govoril kozakom, pa je našel, da so pripravljeni pogoditi se z boljševiki; samo častniki so nasprotovali. Rekel je, da jim je obljubil, da bodo odpuščeni in jim bo morebiti celo dovoljeno, da obdrže konje in orožje ter se bodo smeli vrniti v donsko pokrajino.

Petrograd, 18. novembra. — Poročila o novi armadi, ki je sestavljena iz različnih polkov s fronte in o kateri se pravi, da je blizu Gačine, so razburila mesto.

Ako se tem poročilom sme vrjeti, potem je ta nova sila, kateri namen je, iztrgati mesto iz kontrole boljševikov, že imela spopad z obrambnimi prednimi stražami boljševikov, katerim poveljuje štabni stotnik Pavlov socialno-demokratske stranke delavcev.

Po nekaterih poročilih se Kerenski vrača z armado. Druga poročila zopet trdijo, da je na potu iz Moskve oklopni vlak. Nemogoče je dobiti potrdil za te vesti.

Odbor za rešenje revolucije je protestiral proti zapornemu povelju proti Kerenskemu in proti aretaciji članov provizorične vlade, češ, da so odgovorni samo — ustavni skupščini.

London, 18. novembra. — Po Reuterjevem poročilu je ameriški poslanik v Petrogradu prosil, da se mu da na razpolago en vlak, da se prepelje 200 oseb ameriške kolonije iz Petrograda v Harbin.

Washington, D. C., 18. novembra. — Danes niso prišla nikaka poročila od ameriškega poslanika Francis v Petrogradu.

BOJ NA ITALJANSKI FRONTI.

NEMCI IN AVSTRIJCI SO PREKORAČILI REKO PIAVO. — VSI NAPADI Z NEMŠKE IN AVSTRIJSKE STRANI SO BILI VPRIZORJENI BREZ OZIRA NA IZGUBE. — ZAVZELI SO PRASSOLAN. — IZ BERLINA SE POROČA O ZAVZETJU TE GORE IN O ZAJETJU 800 LAHOV, KI SO JO BRANILI. — CESAR PRIPISUJE ZMAGO V ITALJI BOŽJI SODBI.

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 19, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 17. novembra. — Poročila, ki so prišla danes iz Berlina, javljajo, da je kajzer ob pilirki nagovora na nek brandenburški regiment na ravninah pri Taljentu opomnil na zasluge teh čet v bitkah Champagne, Verduna in Tarnopolu. Nemški cesar je rekel:

Vi imate pred seboj večje naloge in sicer prodreti skozi laško fronto v bližini Bovea in Tolmina. To je težka naloga vsprito visokih gora ter močnih obrambnih pozicij sovražnika. Vaši uspehi so v toliki meri nadkriljevali vsa domnevanja, da je morala biti pri tem na delu višja sila kot pa je moč človeka.

Zrušenje sovražnika je bila sodbja božja.

V nekem poznejšem govoru je rekel nemški cesar:

Mi se borimo za varnost, pravico in resnico, in raditega bomo tudi zmagali.

Italjanski glavni stan v Italiji, 17. novembra. — Nemške in avstrijske čete so vzpizorile danes več obupnih poskusov, da prodrejo skozi laško črto ter prekoračijo reko PIAVO na dveh točkah. Na eni točki smo njih naskoke zadržali, na drugi pa smo jih pognali v beg.

Italjanske čete se še vedno drže vendar pa se smatra položaj še vedno zelo resnim.

Rim, Italija, 17. novembra. — Na severni gorski fronti in ob dolnem teku reke PIAVE so nadaljevali večerj Nemci in Avstriji z veliko silo svoje naskoke ter poskuse, da prodrejo skozi laške črte. Posrečilo se jim je prekoračiti PIAVO na dveh nadaljnjih točkah, vendar pa so jih Lahji pognali nazaj, pri čemur je padlo v roke slednjih nad tisoč mož.

Tudi v gorah so Lahji uspešno branili svoje pozicije.

V naslednjem prinašamo uradno poročilo glede operacij, ki je bilo izdano danes:

Od Asiago planote pa do morja je sovražnik brez obzira na svoje izgube obnovil naskoke na naše gorske pozicije in na naše južne pozicije ob reki PIAVE. Naše čete so z veliko trdnostjo nudile uspešen odpor ter se stavljale v bran po številu premočnemu sovražniku. Obenem pa so vzpizorjale protinaskoke z navdušenjem, ki ga je treba občudovati.

Včerajšnji boji so se vršili v sektorju od Gore Fior del Monte Castello Gomberto pa do gore Prassolan in severno od Querro ter nadalje ob gori Cisamonte do ravnin ob PIAVI.

Na planjavah med Selattuale ter Andera di Barbarone je vzpizorjil sovražnik več naskokov na naše pozicije in sicer z namenom, da prisili črto ob PIAVE do umikavanja.

Naše čete pa so nudile uspešen odpor, a kljub temu se je sovražnik posrečilo prekoračiti reko. Sovražne čete so jo prekoračile ter prišle na desni breg PIAVE pri Follina in pri vasi Fogara.

Čete, ki so se nahajale na teh dveh pozicijah, je uničil naš artilerijski ogenj ter nadalje presenetil napad Lecco brigade. Preživeli, to je 300 mož ter deset častnikov, so se vdali.

Nemške čete, ki so v velikem številu prekoračile PIAVO pri Fugaro,

so morale prenesti močan naskok 51. divizije, koje čete obstoječe iz Novara brigade in tretjega polka bersaljerov, so se odlikovale z ne navadnim pogumom.

Konec dneva je ostalo precej sovražnikov mrtvih na bojnem polju.

Nekako 600 mož in 20 častnikov smo prevredli kot jetnike, dočim smo ostale pognali nazaj.

Te čete je obstreljevala naša artilerija. Pri Zensonu smo zajeli sovražnika ter ga potisnili nazaj.

Ob dolenjem teku PIAVE je laška mornarica s pomočjo zrakov plovov in obrežnih baterij uspešno pripomogla k obrambi cele črte.

Vsled ugodnega vremena so naši zrakoplovi tekom dneva uspešno vršili svoj posel proti glavnim četam sovražnika.

Berlin, Nemčija, 17. novembra. — Avstro-ogrske in nemške čete, ki so preplavile Severno Italijo, so zavzele večerj z naskokom goro Prassolan, ki se nahaja med Brento ter PIAVO.

Tako se glasi uradno poročilo, ki ga je izdal danes nemški generalni štab.

Vjeli smo 800 Lahov.

Besedilo popoldanskega poročila je naslednje:

Kljub mrazu in snegu so se nemuror avstrijske in ogrske čete splazile do vrhuncv gore Prassolana, ki se nahaja med Brento in PIAVO. To goro so lahko branili z vsoto trdnostjo. Vjeli smo polkovnika dotičnega polka, nadalje 50 častnikov ter 750 mož.

Vršili so se nadaljni poizvedovalni boji ob celnem zapadnem bregu dolenje PIAVE.

Washington, D. C., 17. nov. — Glasom nekega kabelskega poročila, ki je dospelo danes iz Rima sem, se vrše strašni boji na sedanji laški fronti.

V poročilu se glasi, da laške čete vzdržujejo svoje pozicije in da imajo Avstriji in Nemci velikanske izgube, ki so posledica taktike, ki so jo Nemci uporabljali pri naskokih pred Verdunom.

V poročilu ni ničesar, kar bi značilo, da bi se Lahji umikali pri njih obrambi severne laške planote.

Besedilo brzojavke je naslednje:

Najbolj strašni in krvavi boji se vrše ob celi črti, sezajoč od vzhodnega obronka visoke ravnine Sette Comuni, kjer se naše čete uspešno vstavljajo sovražniškemu navalu, pa do Beneške planote.

Ob PIAVE je občutiti ojačen pritisk sovražnika in raditega nam je bilo treba vzdržati vse naše sile, da preprečimo prehod sovražnika preko te reke. V gorskih pokrajinah reke PIAVE vzpizorjajo sovražnik obupne naskoke in sicer z namenom, da se polasti naših pozicij na gori Groppa, ki je naša glavna obrambna pozicija pri vzdržanju tozadevnega odseka ter omogoča manevriranje v večjem obsegu za vse naše čete.

Sovražnik si skuša izsiliti prehod preko visoke planote Sette Comuni ter vzpizoriti vpad v planjavo po črti Vicenza—Tantavira in Bassano. Sovražnik je že prišel s tem presenetljivim manevrom.

Avstrijske in nemške čete še vedno slede svoji taktiki ter vpri-

jo v uporabo in grajenje velike ameriške mornarice rušilev vidno napreduje. Iznalo se je že več načinov za odkritje podmorskih čolnov in priprave za njihovo uničenje so se izboljšale. Sprejemni sistem se je zelo dobro obnesel, ker se dodajajo novi rušilci in druge ladje.

Tajnik Daniels je rekel, da mornarica in gradbeni odbor delata v popolni harmoniji in da je vsa energija koncentrirana v grajenju rušilev in trgovskih ladij.

London, Anglija, 18. novembra. V odgovoru na vprašanje poslanke zbornice je danes prvi Lord admiraltete Sir Eric Geddes rekel:

„Dobri izid tega tedna v potapljanju tonaše po sovražnih podmorskih čolnih in primeroma ugodni rezultat zadnja dva meseca se ne sme vzeti za dokaz, da je podmorska nevarnost delo preteklosti, ali pa da je bila premagana.“

Sir Eric je opozoril na svoj govor v poslanski zbornici, kjer je rekel, da so bili napadi na angleško trgovino v teku, toda bila ni premagana, da pa Nemci grade podmorske čolne hitreje kot pa jih uničujejo Angliji in da z izboljšanimi pripomočki vidi mogoč poraz te nevarnosti.

Slovanska propaganda.

Italija trdi, da je v Ameriki velika jugoslovanska propaganda proti Italiji. — Ameriška propaganda.

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 19, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Dnevnik „Ill Telegrafo“ v Ljubljani poročuje v svoji izdaji dne 22. septembra sledeče poročilo iz Rima pod naslovom:

„Močna jugoslovanska propaganda proti Italiji v Združenih državah.“

„V Italiji je razpravljanje o jugoslovanskem problemu ter o sedanjih in bodočih odnosih med Italijo in Jugoslavijo potihnilo. L. sti, ki so do pred kratkim zagovarjali pretrane zahteve Jugoslovancev, so postali bolj zmerni, odkar so natančno proučili to vprašanje.“

Italjansko javno mnenje, kakor tudi uradna Italija, je podala dokaz koncilijantnega postopanja s Srbijo in njenim opravičenim aspiracijam v zadevi jugoslovanskega programa. Ali se pa Jugoslovani obnašajo na isti način? ... Jugoslovanska propaganda je v zadnjih mesecih razširila svoje delovanje tudi v Združenih državah, kjer smo tudi mi poskušali z vsemi silami razširiti propagando v interesu naše vojne in naših zahtev.

Iz diplomatskega vira vemo, da je Washington središče jugoslovanske propagande v Združenih državah. Tam je glavni stan jugoslovanskega narodnega odbora pod vodstvom Milana Marjanovića. Ta odbor se poslužuje vsake prilike ter razširja najbolj žaljive članke proti Italiji in Italjanom.

„New York Tribune“ je dejansko glasilo te propagande, ki se je razširila tudi čez Canado. Objavljena je bila spomenica, ki poziva Ameriko, da naj pomaga in brani Jugoslovane proti „italjanskemu sistemu progresivnega zatiranja.“ Jugoslovani imajo na razpolago velikanski fond in govori se, da so ta fond zbrali Nemci, Avstriji in Irli.

Naša vlada je o tem dobro informirana in stori vse, da prepreči to nasilno propagando. Toda boj je težak zaradi visokih svot, ki jih imajo na razpolago Jugoslovani.

Dolžnost, vplivnih jugoslovanskih krogov, ki so prijatelji Italije, je, da prepričajo svoje ameriške prijatelje, da je potrebno, da se preneha s to propagando, ki je za nje še mnogo bolj škodljiva kot za nas.“

Kitajsko ministrstvo.

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 19, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Peking, Kitajska, 18. novembra. Predsednik Feng Kwo-Čang ni hotel sprejeti resignacije, katero je podal večerj kitajski ministrski svetnik Tan Čijui.

Nemiri v Curihu.

V Zurichu v Švici so bili izgrebi za mir. — Strojne puške. — Prebivalstvo se je zabarikadalo.

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 19, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Pariz, Francija, 18. novembra. Poročilo iz Zuricha v Švici gde mirovnih manifestacij v petek pravi:

„Sinoči so zopet izbruhnili nemiri z naraščajočo silo. Dva tisoč oseb se je zbralo na Helvetkem trgu, potem pa so, pojoč internacionalno, korakali proti ječi, kjer so bile zaprte osebe, ki so bile aretirane pri nemirih v četrtek ponoči. Okna ječe so razbili in policija je napadla nemirneže s sabljami.“

Uporniki so napravili barikade in metali kamenje, nakar je policija potegnula samokrese in pričela streljati. Ubite so bile štiri osebe, med njimi en stražnik, nek 20 let stari mladenič, ena stara žena in štrinajst letni deček. Prinesli so tudi eno strojno puško s katero so streljali slepo; nemir se je poleg okoli ene ponoči.

Druga poročila, ki prihajajo iz Zuricha in Zeneve, pravijo, da so se nemiri pričeli na neki seji v četrtek zvečer. Sejo sta sklicala dva pacifista, Dastwyler in Rotter; njihova tema je bila ruska revolucija. Govornika sta pozivljala poslušalce, da naj podpirajo pacifiistično gibanje s tem, da naj ne služijo v armadi in naj ne zalagajo švicarske armade.

Nazadnje je bil stavljen predlog, da gredo proti tovarni, kjer se izdeluje municija za Nemčijo. Skoro tisoč oseb se je zbralo na dvorišču tovarne; poklicali so ravnatelja, ter od njega zahtevali, da naj takoj preneha s delom. Prišli so razbijati okna in tovarno, kjer so ugasnili luči.

Nato so šli pred neko drugo tovarno. Nato je bilo sklenjeno, da se ta naprava zapre, potem ko je bila obdržana konferenca z dvema pacifiističnima delegatoma.

Neko poročilo iz Zuricha listu „La Presse“ trdi, da je bilo 12 oseb ubitih. Veliko število je bilo ranjenih in na več krajih po mestu je bilo podobno gibanje prepevedano.

Poročilo listu „La Liberte“ pravi, da so nemirneži naskočili tudi poslopje lista „Nene Zürcher Zeitung“, siloma so vdrli v poslopje, razbijali stroje, pokvarili brzojav in razmetali po uredniški sobi.

Vojno poročilo.

True translation filed with the postmaster at New York on Nov. 19, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

London, Anglija, 18. novembra. Sinoči zvečer so lancashirske in highlandske čete uspešno vdrle v sovražne zakope v bližini Monehy-le-Preux ter so zajele nekaj ujetnikov.

Na obeh straneh bojne črte se artilerijsko streljanje nadaljuje. Sovražni artilerijski ogenj je posebno namerjen na naše postojanke v bližini Passchendale in Langemark ter na jugu Polygonške gozda.

Nočno poročilo: Ko se je zmračilo, je močan sovražni oddelek naskočil naše zakope v bližini Gillemona, jugovzhodno od Epehy ter se jim je na več krajih posrečilo vdreti v strelne järke. Vzpizorili smo protinapad na prostem in po vročem boju smo sovražnika pregnali in jih večje število polovili.

Danes jutraj je sovražnik tudi napadel naše zakope jugovzhodno od Havrinecourt. Nekaj mož pogrešamo.

Pariz, Francija, 18. novembra. Severno od Chemin-des-Dames in na desnem bregu Mozele je bila naša in sovražna artilerija živahna. Napad na sovražne postojanke na gori Cornillet je imel za uspeh, da smo vjeli nekoliko sovražnikov.

Nočno poročilo: Artilerijski ogenj je bil zelo živahen v okraju Vaudesson in bližini Schoenholza. Vroč artilerijski ogenj se nadaljuje severno od hriba št. 344, na desnem bregu Mozele.

Vojaki, vojni ujetniki, sorodniki, prijatelji in znanci.

Poskrbujemo denarna izplačila v Franciji, na Anglijskem, v Rusiji in Italiji.

Kadar nam pošljete denar, priložite tudi dopisnico ali pismo, katero ste prejeli od tam, kjer se ima plačilo izvršiti: na ta način nam pomagate sestaviti pravilni naslov.

TVERKA FRANK SAKNER,
30 Cortlandt St.,
New York, N. Y.

Slovanski potniki na Ruskem.

000
Napisal Bogumil Vodnjak.
000

Vinorodna ipavska dolina, kjer je znano o njegovem bivanju na dozorovajo v južnem zraku pod temnim in mehkim nebo prve črtnjevin v zgodnji jeseni plemeniti vin'ni sok, je eden najlepših delov slovenske zemlje. V onem starinskem trgu, ki je kakor prilepjen na gore, tam na koncu plodono ravnine, kjer se vzpenja vinska trta od murve, se je rodil Zigmund Herberštajn, eden največjih avstrijskih diplomatov na kraju srednjega in začetka novega veka. Zapustivši Vipavo, se je šolal na dunajski univerzi. Ikarbo se je boril pozneje tam v furlanski ravnini proti Benečani, nakar ga je cesar Maksimilijan vzel med viteze. Močebiti ni bil plemič, niti Nemec, kajti tam v južnem delu Avstrije so domačini neredko, povisani v plemenitost, zatajili svoje slovensko ime. Mladi vitez si je znal pridobiti cesarjevo zaupanje. Maksimilijan je poslal komaj tridesetletnega Herberštajna kot poslanika svete rimske države nemške narodnosti v Moskvo na dvor ruskega carja.

Herberštajnu se je najbrže poročilo to poslanstvo, ker je bil rojen na slovenskem jugu in vešč slovenskemu jeziku. Sam poudarja v svojih poročilih, da mu je bilo koristno znanje slovensčine. Mednarodni diplomatski jezik je bil ob onem času latinski, katerega gotovo ni razumel ruski car in njegovi bari. Poslanik tedanje nemške države Herberštajn je spisal o svojem potovanju knjigo o Rusiji in Rusih, iz tega dela so črpali njegovi vrstniki vse svoje znanje o veliki severni državi. Še danes ima njegova knjiga velik pomen za rusko zgodovino, ona je vir za politiko ruskih carjev, za običaje, ki so vladali na dvoru in med Moskvici. Nekako čudno je, da je bil diplomat in avstrijski državnik Herberštajn eden izmed prvih, ki so poudarjali celokupnost vseh avstrijskih plemen. Razglasil je v svoji knjigi, delu una in izkušena politika, vsemu svetu, da se slovensko, prav jezik kakor na Ruskem, govori od Prage do Moskve, izpod nemškega Grada pa do Carigrada. "In vsi ti so eno plemo, Slovani", to so njegove lastne besede. In vendar ni bil Herberštajn nikak pustolovec ali panslavističen agitator, temveč cesarjev zaupnik. Z visokimi častmi je bil sprejet na moskovskem dvoru. Pri obedih v Kremli mu je pošiljal car najlepši in največji kos pavove pečenke. Najimenojše bari so imeli nalogo, ga spremljati in mu prirejati številne gostije, kjer se je popivalo, dokler niso vsi ležali pod mizo. Herberštajn se ni bil pravi slovenski potnik, ali on je bil v onih časih slutil plemensko sorodstvo, ni zaničeval slovenskega jezika, ampak visoko čislal. Prvi slovenski potnik, pravzaprav prvi, ki je stopil na rusko zemljo v svesti si, da je ruski narod poklican biti voditelj vseh Slovanov, je sto let pozneje prispel v zlatoglavsko Moskvo. Bil je to Juraj Krizanič, napol Slovenec, napol Hrvat, ki je oznanjal, da bi se morali združiti vsi Slovani, ker so enega plemena, iste krvi, jezika in rodu.

Pri Zlatem biku na Dunaju so se leta 1658 krmar in njegova družina pač nekoliko mizali, ko se je tam nastanil moskovski poslanik Jakob Liharjev s svojimi tovariši, same bradate, neotesane postave, ki so se obnašale gotovo jako nerodno in nekoliko surovno med uglednimi avstrijskimi dvorjani na polskem parketu sijajnih dvoran cesarskega gradu. Na Dunaju se je Krizanič seznanil s temi Rusi, ki so mu objubili zlate gradove, ako stopi v službo moskovskega carja. Krizanič se je učil prava na bolonjskem vseučilišču in je bil pozneje sprejet v rimsko propagando. Gibajoč se med rimskimi cerkvenimi dostojanstveniki, se je najbrž privzidal oni dvorni okretosti in gracijozni etiki, ki je vladala v rimskih vilah med ono pomorno aristokracijo večnega mesta. V Rimu ga je obdajala vsa prelestna estetska kultura stare, rafinirane družbe. Ko je pa viden tam pri Zlatem biku te čokate, širokopleče Moskvice, je slutil, da je mlada moskovska država še popolnoma nerazvita, da še ni niti na razsvitlu. Pa sprejel je ponudbo, in odpotoval s svojimi novimi znanci na Rusko. Razočaran je bil, ko je prispel v Moskvo; povsod beda, bratstvo, kem zapuščenem gubernskem mestu in v blagovestno. Malo nam

Sredi Sibirije, v muzlem Tobolsku, je napisal Krizanič knjigo o Ruski državi osemnajstega veka in o načinu, kako se naj Rusija preustroji. Njegova Politika je pisana v jeziku, ki ni rusčina, ne hrvaščina, ne slovensčina, ampak zmes vseh teh naročij. Slovence, ki lista po tem delu, pričujočem o državniški globokosti, širokem gospodarskem in političnem obzorju pisateljevega, najde vse polno čisto slovenskih besed in oblik, ki niso ne ruske, ne hrvaške. Politika ruska literatura nima iz onega časa ne enega dela, ki bi se lahko kosalo s knjigo tega velikega Jugoslavana. Krizanič je bil v marsikaterem oziru učitelj Petra Velikemu, ki je zajemal iz njegove Politike nauke, kako reformirati Rusijo.

Ni bil pa samo politik in državnik, ampak tudi narodni gospodar. Začetkom svoje Politike razpravlja o pomenu trgovine za državno blaginjo. Nauke daje ruskim carjem, kako naj postopajo, da se bo razvila na Ruskem trgovina in obrt. Prezanimivo je dejstvo, da se je že on zavzemal za ono trgovsko politiko, ki so jo pozneje zagovarjali slavjanofili in moskovski kupci. Krizanič je odločno zahteval, da se naj zapirajo blagu tujih nemških trgovcev carske zapore ob ruski meji. Nemci in tuji morajo biti na Ruskem brez vpliva in ugleda, ker so državni in Rusom v največjo škodo. V svojem srdu proti Nemcem je bil neizprosilen. Često poudarja, da ni plemena, ki bi se bilo tako silno zasmejevalo in zasramovalo, kakor Slovani, in najhujši so Nemci kot brezstidni klevečniki "Proč z Nemci, ne ženi se z Nemci!", tako kliče iz dna svoje duše moskovskimi carjem.

Na prvi strani Krizaničevega rokopisa Politike je sledeči nadpis: "V zaščito mojega naroda. Odstraniti hočem vse tujce in pomagati vsem, ki so slovenskega rodu. Kdor je iste misli, ta naj se bojuje na moji strani." To je prvi klic vzbujajočega se Slovanstva, ki se zaveda svojega edinstva. Krizanič, napisavši te jedrnatte besede, je postal brez dvoma prvi zagovornik slovenske misli. To ni izrek političnega idealista, ampak moza, ki se je vglobil v vse tajnosti politične vede, moza, ki je bil učenec Aristotelov in izročil ruski prevod Politike grškega mislilca ruskemu carju. Krizanič je bil eden izmed onih, ki se rodijo nekoliko vekov prej. V onih, za Rusijo tujih dnevi ni bilo še mesta za politični in kulturni nacionalizem.

Dva veka pozneje se pojavljajo slovenski potniki druge vrste in drugega kova. Najimenojše izmed njih je menda Čeh Havlicek, eden prvih slovenskih publicistov, ki se vrača iz Rusije čisto razočaran in potrt. Potovanje Čeha Riegerja in njegovih tovarišev je imelo nekaj politični značaj. Ruski car je imenoval v moskovskem Remlu odposlanca avstrijskih Slovanov svoje brate. Vse nemško časopisje je začelo napadati češkega politika in njegove spremljevalce ter jih imenovalo izdajalce. Dvomljivo je, ali so se ti slovenski politiki skušali seznaniti z ruskimi razmerami, prenuvši se bili vsi ti sprejemi, pregledi so bili govori I. S. Sakakova. Za obisk ruske derevnje gostom ni ostalo časa.

Nov tip ruskega potnika se je razvil v onih letih, ko je bila avstrijska zunanja politika strogo protiruska. Stritar pripoveduje neke, da ga je posetil pred odhodom v Moskvo tak "panslavističen" potnik, napol političen emigrant, frazer in nezadovoljčen. Ni mu bil posebno simpatičen ta navdušeni Slovan, opirajoč se na debelo gorjasto. V oai dobi so prihajali na Rusko slovenski profesorji ne samo žakati si kruha, ampak tudi seznaniti Ruse z zapadnimi Slovani. S svetilni ideali so prestopili rusko mejo, in ovi, v kateri, povsod beda, bratstvo, kem zapuščenem gubernskem mestu in v blagovestno. Malo nam

Julius Kahn, republikanski član odbora za vojne zadeve.

skega navdušenja. Razočarani so bili ti naši iskreni ljudje, polni idealne ljubezni za vse, kar je slovensko. Čelestin je bil tudi eden izmed njih, njegovo obzorje je bilo najširše.

Časi so se izpremenili. Dandanes ne potuje več avstrijski Slovan na Rusko, kakor v obljubljeni deželo, o kateri samo ve, da se cedi mleka in medu. Postali smo kritični in za oratorično (govorniško) navdušenje prejšnjih desetletij nismo več dovzetni. Na Rusko ne potujemo kot neosvojenim in neodrejenim prekucali, ampak kot mlajši brat k starejšemu, silnejšemu, ki predseduje v rodbinskem svetu. Onstran ruske meje si ne iščemo one podpore, ki jo daje samostojni in neodvisni svojemu bratu-služju, mi ne iščemo danes — hvala Bogu, še ne! — pomoči ruskega orožja kot emigranti z obupanim srecem. Mnogo več zahtevamo, in to je moralna, duhovna podpora vsega ruskega naroda.

Neprecenljiva in nepopisno radostna je ona zavest, da nam je ruski narod soroden po krvi, duhu in jeziku. Tam onstran neje sredi nepreglednih ravnin nam veje nekaj silno sorodnega, domačega, snega in bratskega. Kako smo začuden, ako najdemo v preprosti govorici in navadni konverzaciji mnogo več domačih izrazov in besed kot v knjižnem narečju. Kolikokrat se čutimo, potujoči po Rusiji, tako nekako domače morebiti bolj domače kot doma. Lagati bi moral, ako bi zatajeval vse te poave krvne in duševne sorodnosti ter pobratimstva, ki porazi tudi najhladnejšega, najslabotnejšega opazovalca. Ta sorodnost ni nikak domišljija, ona je čisto realen činitelj, sorodni smo si, to pravi neki notranji glas.

Villa v Ojinaga.

Presidio, Texas, 16. novembra. Kakor pravi tajnik Ville, polkovnik Miguel Trillo, ki se je pogovarjal s poročevalcem Ass. Press večeraj opoldne v Ojinaga, Francisco Villa osebno poveljuje četam, ki so zasedle pristanišče Ojinaga. Rekel je, da je šel Villa v bližino Ojinaga da si ogleda pokrajino in se bo drevi vrnil.

Polkovnik Trillo tudi pravi, da se nahaja s svojim bratom v Ojinaga tudi Hipolito Villa, ki je nekako pred enim tednom prišel iz Združenih držav. V Ojinaga se nahaja sedaj 24 Villovih in zveznih ranjenecv in prosili so za dovoljenje, da bi se prenesli čez Rio Grande v Presidio, kjer bi se zdravili.

Vilove izgube so bile primerno majhne, kakor pravi polkovnik Jose Maria Jaurete Villovega generalnega štaba, ki je spremljal Villovega tajnika.

Danes so videli na mehiški strani reke mrtvega zveznega častnika. —

Krizanka "Goeben" zadeta.
True translation filed with the post master at New York on Nov. 19, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

London, Anglija, 16. novembra. Danes se oficijelno poroča, da je bila pri zadnjem zravnem poletu angleških morskih letalcev nad polotokom Gallipolis in nad Carigrad zadeta prejšnja nemška krizanka "Goeben" zdej turška bojna ladja "Sultan Selim", ter da je nastala velika razstrelba. Neka ladja, ki se imenuje "General", in naktieri se nahaja nemški glavni stan v Carigradu, je bila dvakrat zadeta od bomb. Dva bombi sta tudi zadela turški vojni urad.

O beneških ali italjanskih Slovencih.

V italjanski zbornici je interpeliral poslanec Morpurgo vlado za kulturno pomoč Slovencev, ki jih je v severni Italiji nad 36,000 v 15 občinah, in sicer 10 občin v ravnini in 5 v brdih.

Morpurgo je dejal doslovno: — Dieci comuni di popolazione tutta slovena nella parte montuosa hanno bisogno di scuole nuove e di asili d'infanzia. (Deset okrajev s popolnoma slovenskim prebivalstvom v gorskih okrajih potrebujejo novih šol in otroških zavetišč).

Govoril je, da žive Slovenci v okrajih Sv. Peter Slovenov (San Pietro, v tem kraju je župnik Slovenec in sicer Anton Gujon), Čedad (Cividale), Možina (Moggio), Tarčent (Tarcento) in Humin (Gemona).

Interpelant je prosil vlado, da naj da ubožcem šole in knjižnice: per rendere più efficace l'istruzione impartita in una lingua che non è quella domestica dei discepoli (da bo imel več uspeha pouk, ki se daje v jeziku, ki ni domači jezik učencev).

Nadalje je prosil, naj vlada plača posebne učitelje, naj se vrše predavanja itd., ker njihovi bratje onostran meje gledajo to po strani in jih mislijo prebuditi iz mrtvila in iz furlanskih dolin ter jih pritegniti v krog svojih aktivnih in močnih društev.

Furlanskim Slovincem prihajajo vesti, pisma in časopisi v njihovem jeziku in tu vidijo, kako Slovenci na oni strani meje uživajo velike privilegije, ki so si jih vse sami priborili, dasi je bila vlada proti vsaki narodni politiki Slovencev.

Morpurgo je nadaljeval.

— Zato jim, gg. tovariši in ministri, dajte šol, časopisov, knjig, knjižnic v italjanskem jeziku, da se povzdignejo gospodarski, naj se delavstvo organizira. I bei sogni del Tommaseo sull'alleanza slava colla civiltà italiana sono bruscamente svaniti (lepe Tomazejeve sanje o slovenski zvezi z italjansko civilizacijo so neprijetno izgini- le).

Morpurgo je končal:

— Per questi nostri custodi slavi delle porte orientali della patria io invoco dall'on. ministro una solerte e previdente opera di politica scolastica. (Za te naše slovanske čuvaje vzhodnih vrat naše domovine zahtevam od ministra marljivo in previdno delo v šolski politiki).

Morpurgo se je pritoževal, da se je tem Slovincem dalo zelo malo.

Dasiravno je neprestano celih 18 let prosjačil za njih pred vlado, se jim niti od daleč ni dalo toliko, kolikor jim gre po zakonu.

J. Kotar je napisal v Sl. od 10 avg. podlistek poln zanimivih, podučnih in zgodovinskih podatkov, v katerih se potrjuje, da imajo Slovenci izključno pravico do zemlje, kjer prebivajo na Goriško-Gradiščanskem, v Reziji in na obali med Devinom in Trstom.

Eden najbolj starih zgodovinskih spominov, piše Kotar, je svetoivanjski Evangelij, tako nazvan po samostanu in mestu poleg Timava (ki se pri Devinu izliva v morje), kjer se je dolgo časa hranil.

Mokrota je rokopis precej poškodovana. Rokopis prihaja iz dobe od V. do VIII. stoletja.

Na robovih knjige se nahajajo slovenska imena tedanjih časov, kakor Braslav, Stregomil, Zelebor, Svetibolk, Pribina, Boleslav, Vitabor, Koecilj itd.

Ženska imena: Milena, Zalislava, Sventizizna, Mislava itd. — Po značaju črk se trdi, da so ta imena iz 8. stoletja.

V bližini Dobrdoške planote, kjer so se vršile najbolj pomembne zgodovinske bitke, imamo mi Slovenci zgodovinsko važno mesto, ki dokumentarno priča o našem življenju ob Jadranski obali.

Ti kraji, ki so napojeni s slovensko krvjo, so dokumenti slovenske hrabrosti. Na goriški okraj meji slovenski beneški okraj, ki šteje danes do 4,000 duš. V Vidmu se nahaja neki katoliški rokopis iz leta 1497, ki je pisan v beneško-slovenskem narečju, kot se govori okoli St. Petra Slovenskega, severno od Čedada.

Jezik je podoben današnjemu govoru, samo da ima nekaj aoristov, pravopis pa je italjanski.

Zanimivi so ti dokumenti, ker nam pričajo, da se je slovenstvo čuvalo v beneškem okraju še na koncu srednjega veka. Slovenski jezik je bil rabljen v celi Furlaniji, slovensko se je govorilo na dvoru longobardskih vojvod v Čedadu.

Buelow in prestolonaslednik.
True translation filed with the post master at New York on Nov. 19, 1917, as required by the Act of Oct. 6, 1917.

Kodanj, Dansko, 16. novembra. Nemški prestolonaslednik in princ Buelow sta imela dolgo konferenco v Berlinu.

Brez dvoma bi bilo še malo pregodaj, ako bi se smatralo, da prestolonaslednik igra vlogo odstavljatelja kancelerjev. Princ Buelow soglaš s prestolonaslednikovo nemško politiko in vojnimi cilji, medtem ko kanceler Hertling za slednje politiko, kateri je prestolonaslednik nasproten.

Papeževa mati in sestra bežita.
Rim, Italija, 16. novembra. — Papeževa mati in sestra, ki sta bili v Trevisu, sta šle v Bologno, ker sta se bali avstrijsko-nemškega vpada.

Papež je pozval nemškega in avstrijskega cesarja, da se naj varujejo pred napadom civilno prebivalstva avstro-italije.

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Ustanovljena leta 1898 — Inkorporirana leta 1900.

Glavni urad v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, Bx 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH FISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik Neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VEHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M" So. Chicago, Ill.
IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.
JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn.
MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDruževalni odbor:

RUOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK ŠKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.
FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikaždi so uradni zadevi, kakor tudi denarni pošiljave, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse prošnje pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode odzvalo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Nekomis, Ill. in okolice: Mark Galahak.
North Chicago, Ill. in okolice: Anton Kobal in Math. Ogryn.
So. Chicago, Ill.: Frank Cerna.
Springfield, Ill.: Matija Barborič.
Waukegan, Ill. in okolice: Math Ogryn in Frank Petkovšek.
Cherokee, Kans.: Frank Restani.
Columbus, Kans.: Joe Knafele.
Franklin, Kans.: Frank Leskovac.
Frontenac, Kans. in okolice: Bob Mirm in Frank Kerno.
Kansas City, Kans.: Geo. Bajuk in Peter Schneller.
Mineral, Kans.: Frank Angulica.
Singo, Kans.: Mike Pencil.
Kittling, Md. in okolice: Frank Vodopivec.
Baltic, Mich.: M. D. Likovich.
Calumet, Mich. in okolice: M. P. Koba, Martin Stade in Pavel Shalta.
Chisholm, Minn.: Frank Govča, Jak Petrich in K. Zgonc.
Ely, Minn. in okolice: Ivan Goube in J. Feshel, Anton Poljanec in Louis M. Perušek.
Evreth, Minn.: Louis Govča in Juri Kotar.
Gilbert, Minn. in okolice: L. Voss.
Hibbing, Minn.: Ivan Pouda.
Virginia, Minn.: Frank Hrovatich.
Kansas City, Kans.: Peter Schneller.
St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.
Kleola, Mont.: Gregor Zoben.
Great Falls, Mont.: Math Ulrich.
Roundup, Mont.: Tomaž Paulin.
Gowanda, N. Y.: Karl Sternika.
Little Falls, N. Y.: Frank Gregorin.
Barberton, O. in okolice: Matt Kramer.
Bridgeport, O.: Michael Kočevar.
Collingswood, O.: Math. Slapnik in John Malovrh.
Cleveland, O.: Frank Sekar, Jakol Obovec, Chas. Karlinger, Frank Moh in Jakob Remik.
Lorain, O. in okolice: Louis Balant in J. Kumiš.
Niles, O.: Frank Kogovšek.
Youngstown, O.: Anton Kihelj.
Oregon City, Oreg.: M. Justin in J. Miley.
Allegheny, Pa.: M. Klarich.
Ambridge, Pa.: Frank Jakle.
Beasmer, Pa.: Louis Hribar.
Bronghton, Pa. in okolice: Anton Ipavec.
Burdina, Pa. in okolice: John Demlar.
Conemaugh, Pa.: John Kihelj.
Conemaugh, Pa.: Ivan Pak, V. Rovanič.
Claridge, Pa.: Anton Jerina in Anton Kosoglov.
Export, Pa.: Louis Supancič in F. Trebata.
Forest City, Pa.: Mat. Kralja, Fran Leben.
Farell, Pa.: Anton Valentincič.
Greensburg, Pa. in okolice: Frank Novak.
Hastetter, Pa. in okolice: Franz Jordan.
Imperial, Pa.: Val. Petercel, Box 172.
Johnstown, Pa.: Frank Gabranja in J. Polanc.
Luzerne, Pa. in okolice: Anton Osovnik.
Mann, Pa. in okolice: Fr. Demlar.
Moon Run, Pa.: Frank Maček in F. Podmilnik.
Pittsburgh, Pa. in okolice: U. I. Jakobič, E. Jakobe, Klarich Mat, I. Magister.
Reading, Pa. in okolice: Fr. Špehar.
South Bethlehem, Pa.: J. J. Jernaj.
Scranton, Pa.: Anton Hren.
Trenton, Pa. in okolice: Frank Galahak.

NAZNANILO.

Glavna letna seja društva sv. Barbare post. št. 58 v Chisholmu, Minn., se bo vršila v nedeljo dne 2. decembra. Na tej seji se bo volil društveni odbor za leto 1918. Tem potom valjam vse člane, da se te seje vdeležijo, kdor bo izostal brez vzroka, bo plačal kazen po društvenih pravilih.

A. Pustoslavšek, tajnik.

Iščem JANEZA PARKEL. Doma je iz Mirnepeči na Dolenjskem. Pred podrugim letom je šel iz Mulberry, Kansas. Če kdo izmed čutenjih rojakov ve za njegov naslov, ga prosim, da mi ga naznani, ali pa naj se sam javi svojemu stricu. — Frank Parkel, Willard, Wis. (19-21-11)

Rojake v ruskem ujetništvu prosim, če kaj vedo za mojega brata KAROLA STRAŽAR. Pred dvema letoma sem mu pisala na ta naslov: Karol Stražar, Prisonier de guerre, K. K. L. I. Nr. 27, Chutor Svobodnoje, Gemeinde Voskresensk, Aleksandrovsk, gubernija Jekaterinoslav, Russia. Kdor kaj ve, naj blagovoli poročati meni njegovi sestri na naslov: Mrs. Frances Škrabar, c/o Glas Naroda, 82 Cortlandt St., New York, N. Y., U. S. America. (17-21-11)

Rojake v ruskem ujetništvu prosim, če kdo ve za naslov mojih dveh sinov ANDREJA in ANTONA KRŽIŠNIK; doma sta iz Zeleznikov št. 2 nad Skofjo Loko. Nadalje bi tudi rad izvedel za naslov brata JANEZA KRŽIŠNIK, doma iz vasi Suša, občina Selea nad Skofjo Loko. Pred več leti se je nahajal v Kropi na Gorenjskem. L. 1915 je bil na soški fronti pri topničarjih in pozneje pa nič ne vem o njem. Obenem pa prosim tudi, če kdo ve za moje bratranče, ki se pišejo KRŽIŠNIK in ŠTIBEL, doma tudi iz občine Selea. Kdor mi naznani za katera izmed teh, mi bom zelo hvaležen. — Andrew Kržišnik, 128 Burlington Avenue, La Grange, Ill., U. S. America. (19-11-12)

Luterski ljudje

Povest. — Spisal Janko Kersnik.

(Nadaljevanje.)

Slikar je strmel v to vrsto, ki so mu plesale pred očmi, ter jih bral dvakrat, trikrat. Skoro nevedoče je šel počasi nazaj na steno in potem proti domu; pred hišo mu pove pastir, da je grajski hlapec nekaj zanj prinesel in da je položil to v zgornjo sobo.

France je našel tam zavitek ter zraven pismo z naslednjimi vrsticami:

Častiti gospod! Umeli bode, da Vam le tem potom morem izročiti honorar Vašemu trudu za naročeno sliko.

Werner.

Slikar je prijel zavitek ter ga vrgetl v kot, da se je obojni papir pretrgal, ter so zažvenketali cekini po tleh.

"Bergov denar!" je siknil zamisljeno med zobmi.

Vrgel se je na posteljo ter potisnil roke pod glavo; tako ležeč je strmel v loseni strop ter mislil samo eno: kdaj bo noč, trda noč!

VII.

V gradu so se odpravljali k počitku. Pri večerji so bili navzoči samo stari gospod, plem. Berg in nadlajtnant; vsi trije so bili jako redkobesedni. Teta Mara in Olga ni bilo. Gospodar je vstal kmalu ter želel onama lahko noč; odšel je v svojo spalnico.

Po njegovem odhodu sta molčala ostala dva nekoliko časa. — Berg je pušil iz svoje pipe, Werner pa je vrtel kozarec v roki.

"Kakor sodim, ne bilo bi nočoj umestno, tako hitro spat hoditi", izpregovoril Berg prvi čez nekoliko časa ter izpod napol zatisnjenih trepalnic opazuje svojega prihodnjega svaka.

"Zakaj? Ali igraha šah?"

"Seveda, — šah kraljici, če hočeš!", se nasmeje čimeno oni.

"Kaj užitljive?" vpraša nadlajtnant pozorno.

"Da bo nočoj prilika, onega usiljenca zaznamovati, da bo pomnil in vedel, kako se imajo sprejemati taki kmetijski pritepeni", reče Berg polglasno med zobmi; divja, ljuta strast mu je sevala iz njegovih sivih oči.

"Kaj? Kako?" vzklikne Werner ter stopi pred tovariša.

"Prav lahko!" pravi ta mirneje ter zapali vnovič svojo pipo. "Videl sem danes vrtnarjevega fanta, nosečega neko pisno; in onega pobalina tudi ni bilo v grad! Teti Mari, kakor veš, ne zaupam mnogo in Olga —? Vzemni vse in računi, izkušnje vsaj imaš dovolj v takih stvarih! Jaz sem uverjen, da se bo oni mazac klatil nočoj tu okoli grada, po vrtu ali koderkoli — delec ne bo?"

"Proketo!" sikne nadlajtnant. Berg je molčal.

"Jaz mu bom dal eno med rebra!" vzklikne Werner.

"Ni treba!" ugovarja Berg. "Jaz vem nekaj boljše. Zaznamovati ga hočemo. Vzemim le svoj bič s seboj."

"Dobro, izvrstno!" meni oni. "Sedaj pa storiva, kakor bi se ves teden ne bila spala. Ladi v sobah ugasneva čez četrt ure in potem pri stranskih vratih ven na stražo! Pa stoj, to tudi ne bode prav! Iz tvoje sobe, iz zadnjega okna se vidi na vrt in lasti na zadnji vhod; po prednjem ne bo nihče prišel. Tja na zadnjega bova pazila, in ako se kaj gane, potem doli. In še nekaj! Kaj, ko bi za vrata na mostovžu pri Olginem in tetinem stanovanju porinila zapah! Nihče ne more ven in midva ujameva ptička samega, kar mi je ljubše!"

Rekoč se nasmeje zopet Berg. "Nagibajte bo tako!" pritrdi Werner.

Malo potem sta odšla v svoji sobi in po gradu je bilo kmalu navidez vse v globokem spanju.

V tem pa, ko sta ta dva moža kovala gori v gradu svoje naklepe, v tem so se bila odprla že potihoma zadnjestranska grajska vrata in ven sta stopili dve ženski osebi.

Bili sta Olga in teta Mara. Odšli sta tiho na vrt in tam v lopo na spodnji strani. Teta Mara se je trčala kot šiba na vodi in ostala pri hodu v lopo skrbno na vse strani gledaje. Olga pa je sedla k mizi ter podprla glavo s obema rokama.

"Oh, Olga", šepne teta ter potegne svoj robec še bolj tesno okoli vratu. "kam si se spopela? Mene je groza, da ti je —"

"Teta, obljubili ste mi! In česa se vam je bati?"

Molčali sta potem obe. Čez nekoliko časa reče zopet teta:

"Gori je še luč! Ona dva še nista odšla!"

Olga ni odgovorila.

Bila je temna noč in nebo oblačno; po senožeti pod vrtom so se glasili murni ter z drevja na vrtu je padel zdajpazdaj piškav sad in udaril z gluhim lopotom v travo.

Gori v grajskem oknu je ugasnila luč in teta je bilo, kakor bi se ji odvalil težak kamen s prsi.

"Sedaj gresta spat!" reče polglasno vlopo; pogum ji je bil pri tem tako porastel, da je čez nekoliko časa šla proti vratom gledat, se-li še pričakovani ne bliža. Pod njeno stopinjo je nalahko zahrešal pesek in to je opozorilo ona dva poslušalca gori v oknu.

Teta se je vrnila zopet proti lopi.

"Morda ga ne bo?" šepne zopet Olga.

"Oh, pride, gotovo pride!" reče ta ter stopi ven pred lopo.

"Ali ne čuješ korakov tam na ovinku?" vpraša naglo čez nekoliko trenutkov ter prime teto za roko.

Obe sta pridržali sapo ter poslušali; in res so prihajali lahki, previdni koraki iz doline proti zakotju, kjer so bila vrtna vrata.

"Oh, teta!" je zaihtelo dekle ter se oklenilo starke.

A v tem trenutku se začuje onkraj vrat polglasen vzklik:

"Kakov tat lazi tu okolo?"

Takoj zatem je zažvižgalo nekaj po zraku. In temu je sledil težak udarec, kakor bi človek lopnil na tla.

Teta se je od strahu skoro zgrudila, Olga pa je z glasnim vzklikom planila proti vhodu. Ta pa jo je prijel nekdo krepko za ramo ter ji stisnil roko na usta.

"Molči, pravim!" je siknil isti. Pa odrinila ga je z nezamano silo, spoznavši svojega brata. Pri tem je zadela ob nekaj na tleh ležečega.

"Tatove preganjava!" reče Berg ter stopi pred Olgo.

V tem pa se je ona bila sklonila k tlom in spoznala slikarja Kosana; z boleštnim krikom se je zgrudila nezavedna poleg njega.

"Hoho, vi tudi tukaj!" se zagrohote nadlajtnant, ugledavši teto Mara, ki je bila omahujoča prihitela bliže.

"Nočoj menda vse tatove zalezuje!" reče Berg s čimicnim zasmehom.

"Pojdite, da spravimo Olgo v sobo, in molčite!" zapove osorno Werner in vzdigne nezvestno seno sestro kvišku ter jo nese v grad.

Teta gre tiho jokaje za njim. Ko se je vrnil nadlajtnant, je tipal Berg na tleh ležečega slikarja za žilo.

"Skoro bi ga bil preveč", je dejal mirno; "nisem premislil, da je bič okovan; pa to malo puščanje mu ne bo škodilo. Položiva ga tu doli v travo, rosa ga bo spet prebudila in potem bo lahko premišljeval, kaj se pravi hoditi na takov rendez-vous. Za take fantije je bič pravo zdravilo."

Storila sta, kakor je svetoval Berg, ter zavlekla nezavednega Kosana pod vrtno ozidje v visoko posno travo; potem sta odšla v grad.

Čez kake pol ure se je prebudil slikar iz svoje omote. Dvignil se je počasi ter gledal in premišljeval, kje je in kaj se je bilo zgodilo z njim. Trajalo je dolgo, da se je spomnil, kako je nekdo na en hip poteg njega bil siknil o tatovih in ga v istem trenutku udaril s tako silo čez glavo. Kdo bi bil to, tega si slikar ni vedel povedati, a le to se mu je še dozdevalo kakor v sanjah, da je bila Olga kriknila poleg njega in da sta ga Berg in Werner vlekla v travo. In ko se tega domisli, mu je bilo tudi jasno, da sta ga ta dva pobila k tlom. Divji, strasten srd se ga polasti, ko skoči pri tej misli kvišku. A zavrtelo se mu je takoj v glavi in zgrudil bi se bil, da se ni prijel ob zid.

Čez nekoliko časa se splazi počasi gori do vrtnih vrat; a ta so bila zaprta ter vse mirno in tiho okoli. Tam pri vratih stopi na nekaj in ko se skloni, našle svoj kloboč.

Temna noč je bila, in kri, ki je tekla Kosanu iz rane na glavi čez

čelo na oči, mu je jemala tudi vid. Odšel je počasi ter omahujoč in si je doli v bregu pod vasio pri malem studencu izpral svojo rano. In čim bolj mu je ginil sedaj prvi strastni srd ter je jel sam mirneje premišljevat in sklepati o dogodku, tem hujša je postajala telesna bolečina in ker je bil mnogo krvi izgubil so ga obhajale tuje lahke omotece.

Bližalo se je že jutro in nebo se je nalahko jasnilo na vzhodu, ko je dospel France domov.

Drugega dne pa je ležal v hudi vročini. Ker ga opoldne ni bilo iz sobice, je prišla mati gledat in ga našla v postelji.

"Ali si bolan?" vpraša ona. "Bo kmalu bolje."

V tem trenutku ugleda starka nekaj krvave obleke, ki je ležala kraj postelje.

"Za božjo voljo, ali si se tepel?" vzklikne.

"Tito bodite in nikari ne govorite o tem; udaril sem se malo. Mrzle vode mi prinesite!"

A mati je sedaj vedela, da je vse to z "luteranskimi" v zvezi, in prešinilo jo je pri tem kot neko tiho, skrivno veselje.

"To je zavoljo luteranke!" je dejala pri sebi, ko je šla po stopnicah iskati vode. Zato je pa doli v veži molčala o tem, da je France ranjen.

"Ali ga ne bo doli?" je vprašala mlajša hči.

"Pravi, da je bolan in ne bo jedel", reče mati.

Tudi drugega dne ga še ni bilo doli, a vročina mu je odlegla; ponahalvala je telesna bolesta, a želja po maščevanju mu je rasla od ure do ure. Gotov je hotel biti o tem, kdo ga je udaril, in plačati mu je hotel to, ali pa sam poginuti. Tako strasten je postajal ta čut v njem, da se slikar Olge in svoje brezpne ljubezni skoro spominjal ni.

Tretjega dne je stopal počasi po stopnicah doli in srečal v veži mater; bila je sama.

"Kam pa hočeš? Slab si še; kar pred hišo sedi!" de je ona in gleda skrbljivo za njim.

"V grad pojdem!" reče slikar kratko.

"Kaj boš tam? Žive duše ni gori; večerjaj so se vsi odpeljali na Nemško; samo stari Jaka je v gradu."

France postane en trenutek, kakor bi okamenel, a potem se obrne in gre zopet gori v sobico.

Tam je padel na stol ter podprl glavo z obema rokama; vedel ni, kaj bi mislil, kaj bi počel; njegova strast je bila tako silovita, on sam pa tako slab, tako onemogel.

Seveda — slutiti ni mogel, da že ima maščevalca, bridkega in gotovega maščevalca!

(Dalje prihodnjic).

Drenikov vrh pod Ljubljano

služi kot rezervna bolnišnica in je po vojaštvu zaprt. Pot za četalec je speljana v velikem ovinku okoli vrha.

Hudo zbolel na fronti.

Profesor Anton Jeršinovic iz Ljubljane si je nakopal na fronti hud revmatizem. Leži v neki zagrebški bolnišnici.

Aretacija ujetnikov.

Bliži Idrije je aretirali v ondutih gozdih orožnik dva ruska vojna ujetnika, ki sta nameravala ubežati k Italijanom.

Dr. Koler

SLOVENSKI ZDRAVNIK
636 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specializirani v Pittsburghu, ki ima 25-letno prakso v zdravljenju vseh možnih bolezni.

Zastrupljeni krvi zdravi s glavnimi, ki ga je izumil dr. prof. Erlich. Če imate mogoče ali mehurske po telesu, v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, pridite in izboljšajte vam bom kri. Ne čakajte, ker ta bolezen se naloži.

Vse možne bolezni zdravim po odkriti metodi. Kakor hitro opazite, da vam preneha zdravljenje, ne čakajte, temveč pridite in jaz vam ga bom zopet povrnil.

Hydrocele ali vodno kilo zdravim v 24 urah in sicer brez operacije. Bolezni mehurske, ki povzročijo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri puščanju vode, zdravim s gotovostjo.

Revmatizem, trganje, bolečina, otekline, groščice, črvice in druge bolezni zdravim, in zagotovo vam zagotavljam, da boste zdravi v kratkem času in ni potrebno ležati.

Uradne ure: vsak dan od 9. ure zjutraj do 5. ure zvečer in v sobotah od 9. ure zjutraj do 5. ure popoldne. Govorim slovensko. Ne zdravim po pošti. Izredite in obdržite to objavo.

Temna noč je bila, in kri, ki je tekla Kosanu iz rane na glavi čez

JOHN N. WILLYS, predsednik narodnega odbora za War Camp Community Service.

Velika nesreča.

Iz Idrije je bilo poslanih več rudarjev k zgradbi nekega vojaškega vodnjaka na Krasu. Čim so začeli z delom, se je zgodila silna eksplozija. Rudarja Tomaža Hočevarja z Vipavskega je ubilo, zapuščeno ženo in 9 otrok, štirje drugi rudarji so pa bili težko ranjeni.

Pri Skofelci je zgrabil vlak voz, na katerem je sedelo troje otrok, najstarejšemu je bilo 11 let, Jakob Toni iz Lanišča. Otroci je vrglo na nasip, konj je padel pod lokomotivo, ki se je vstavila. K sreči so vsi nepoškodovani, celo konj, le lokomotiva je nekoliko poškodovana. Naši domači listi se kar niso mogli dovolj navediti taki srečni nesreči.

Opasnost preti.

V ljubljanskem občinskem svetu je bilo omenjeno, da je breg Ljubljance, kjer vse delo počiva od začetka vojne, na mnogih mestih v opasnosti, da se razsuje.

VABILO

na

PLESNO VESELICO,

katero priredi

društvo SV. BARBARE števil. 10 v Thomasu, W. Va., v torek dne 4. decembra 1917 v Milkenteevi dvorani.

Pričetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina za moške 50 centov; ženske so vstopnine proste.

Tem potom vlijudno vabimo vsa sosednja društva iz Davisa, Thomasa in Benbusha, kakor tudi posamezne rojake in rojakinje, da se te naše veselice polnoštevilno vdeležijo in nam tako pripomorejo k boljšemu uspehu. Za dober prigrizek in suha grla ter izvrstno godbo preskrbi veselni odbor.

Članom omenjenega društva se pa naznanja, da kdor se te veselice ne bo vdeležil, bo plačal v dr. Na veselo svidenje v torek dne 4. decembra!

Odbor.

(15,19,22,26—11)

Tatovi so na delu.

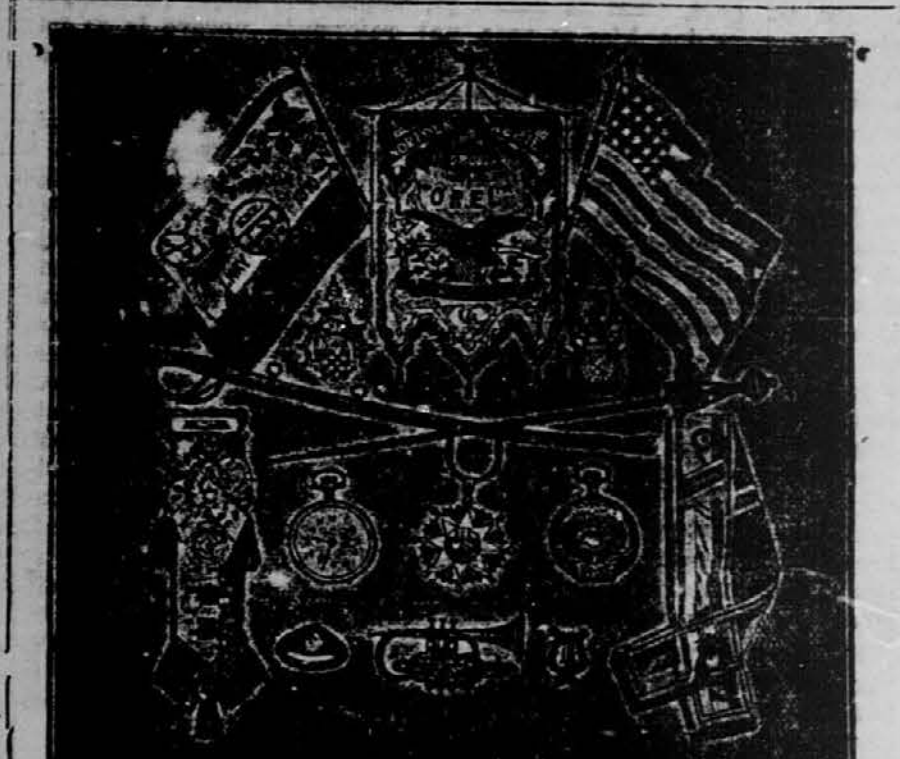
V Kanniku pri Preserju in Vnanjih Goricah je bilo pokrađe: njih 31 kokoši v skupni vrednosti 234 kron, torej so cenili tam vsako kokoš nad 7 kron.

Posesniku Antonu Medvedu v Janeževem brdu pri Ilirski Bistrici so ukradli tatovi 10 kilogr. kruha, 4 litre mleka, nekaj sladkorja in kave, Gašperu Bobku in Franu Candeku pa 6 kokoši.

Kranjski 27. domobr. polk

je bil že na vseh bojiščih: v Bosni, Srbiji, Črni gori, Galiciji, na soš in na Tirolskem. Povsodi si prelivaval ponižni Slovence svojo kri — ne za sebe in svojo sobodo, ampak za dobrobit svojega starega zadržalca, dunajsko vlado!

Vojaske suknjo je moral odeti znani ljubljanski brivec in ob. svetovalec Engelbert Franketi.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandoro, sastavo, regalja, godbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete ure, veržice, privrasc, pretane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi nas za cene vprašate. Uprazniti stane le 2c. pa si bode prihranili dolarje.

Oenke več vrst pošljamo brezplačno. Pišite po!

IVAN PAJE & CO.,

456 Chestnut St.

CONEMAUGH, PA.

POSEBNA PONUDBA SAMO ZA ŠTIRI TEDNE, DVA DOLARJA NA TEDEN.

DR. ROSENTHAL, SPECIALIST,

622 PENN AVE., PITTSBURGH, PENNA.

Dr. Rosenthal, specialist že čez 20 let. Ako imate kako bolezen iz katerekoli vrzoka, bolno kri, ste nervozni, bolan želodec, ledice, jetra, mehur, revmatizem, mazanje ali kakorkoli drugo bolezen, uprašajte za nasvet Dr. Rosenthala in povedal vam bo čez ste ozdravljivi.

Dr. Rosenthal zdravi z najboljšimi zdravili, ki jih dobi iz Evrope, Indije, Kitajske, Južne Amerike in vseh drugih krajev sveta. On deli zdravila le svoje bolnike.

Dr. Rosenthal, 622 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

Uradne ure tedensko v Pittsburghu čez 20 let. Ustanovljen v sobotah od 9. zjutraj do 8. zvečer. Ob nedeljah od 10. zjutraj do 3. popoldne. Govorim slovensko. Ne zdravim po pošti. Izredite in obdržite to objavo.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEBAR

za leto 1918.

Razen koledarskega dela ima še sledečo vsebino:

Pesem.
Važen zgodovinski dokument.
Popolen pregled svetovne vojne.
Praznik v Petelinji vasi.
Prag.
Problem Alzacije-Lotarinske.
Ukradeno pismo.
Red.
Veliki dobitok.
Lazno o otrocih.
Doživljaj francoskega žurnalista.
Venizelos.
O postanku koledarja.
Nemški napadi s plinom.
Živali in aeroplani.
Ruska revolucija.
Program ruske socijalistične stranke.
Aforizmi.

Normalni potek ruske revolucije.
Rusija.
Nemški cilji in Rusija.
Padec rodbine Romanovcev.
Prednost brzvoja.
Pesem jetnikov.
Kozaki in njih vojska.
Litvinski kmetje.
Nevidna poslanica.
Buchara.
Čudne pogrebne določbe.
Album.
Krščanska svatba pri Kafrih.
Večni koledar.
Petelinji boji.
Nekaj za gospodinje.
Šala.
Oglasi.

Koledar krasi nad trideset slik, imed katerih jih je skoraj polovica s soške fronte.

Stane 35 centov.

Naroča se pri:

Slovenic Publishing Company

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK CITY, N. Y.

SLOVENSKO

podp. društvo **sveto Barbare**

RA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Incorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHER, 674 Abney Ave., Rock Springs, Wyo.
Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
Tajnik: FRANK PAVLOVČIČ, box 647 Forest City, Pa.
Pomoćni tajnik: AVGUST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
Blagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pomoćni blagajnik in zaupnik: ANT. HOČEVAR, RFD. No. 2 box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERNEL, box 95, Willock, Pa.
1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 65, Burdine, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

FOROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, H. Mineral, Kan.
1. porotnik: FRANK TEROPČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St. Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, osimoma njih uradniki so naprošeni pošiljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se plačuje edino putem poštne, ekspresne ali bančne denarnice nakaznice, nikakor pa ne putem privatnih čekova, na naslov: Frank Pavlovčič, Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V slučaju, da ostanje društveni tajnik pri poročilih glavnega tajnika kakor pomanjkljivosti, naj to nenudoma naznanijo uradu glavn. tajnika, da se samore napako popravi.

Gospodična Kara

Roman iz pariškega življenja.

Hector Malot. — Za Glas Naroda J. T.

Prvo poglavje.

BEGUNKA.

Nekega popoldne pozno jeseni je mlado dekle hitro stopalo po Avenue de Villiers v Parizu.

Dekle, ki je bila krasno postavljena, njenega obraza pa ni bilo mogoče videti, ker je bil pokrit s precej gosto koprno. Na prvi pogled je bilo opaziti da je mlada, elegantno oblečena deklica kljub svoji naglici precej pozorna in previdna.

Ali se je skrivala? — Ali ni hotela, da bi jo opazil kak znanec? Če je zapazila v daljavi kakoga človeka, je še bolj sklonila glavo in šla počasneje, ko je bila pa mimo njega, je pospešila korak.

Naenkrat je pa obstala, dvignila nekoliko pajčolan, da se je prikazal del njenega cvetočega deviškega obraza, ter pogledala na tla obkraj ceste.

Dva mlada, elegantno oblečena gospoda sta namerila zavila s stranske ulice na cesto ter se začela izprehajati semtertje po tlaku.

Deklica se je stresla, spustila pajčolan preko obraza in za hip ni vedela, če bi šla naprej ali nazaj.

Eden mladih gospodov jo je slučajno opazil, in njegov pogled je par trenutkov počival na njeni mladeniški, krasni postavi.

Deklici ni kazalo drugega kot stopiti za velik plakatni steber. Tam je obstala, tresoč se po vsem telesu.

No, ko sta jo gospoda izgrešila, se nista več brigala zanjo, ampak sta nadaljevala svojo pot.

Deklica je hotela oditi v nasprotno smer, ko je pridrdrala po ulici elegantna kočija, v katero sta bila vprežena dva iskra vranca.

V kočiji je sedela naslonjena na blazine dama, ki je z napolodpetimi očmi opazovala sosednje hiše in vrtove.

Vred ropotanja kolese se je eden gospodov ozrl.

Obstal je ter se globoko priklonil.

Dama v kočiji mu je prijazno pokimala ter zapovedala kočijažu, naj vstavi.

Gospod, ki jo je bil pozdravil, je stopil h kočiji, naslonil se je na vrata ter začel govoriti z elegantno damo. Tudi njegov spremljevalec se je približal, toda v nekaki zadregi in mu na videz ni bilo prav, da je moral takoj prekiniti svoj izprehod.

Malomarno se je odkril in jo pozdravil.

Prijatelj ga je bil najbrž predstavil. Sprva se je pogovor vrtel krog čisto navadnih stvari, pozneje je pa prišlo do nekega nespoznovanja, kajti dama je poskušala na vsak način gospoda pregovoriti.

Mlada deklica je nestrpno čakala za plakatnim stolpom. Izza svojega skrivališča ni hotela stopiti. Bodisi se je bala gospodov, bodisi je imela kakke druge namene.

Dama je slednjič pregovorila svoja dva znanca. Prvi je odprl fratica in sedel nji nasproti, drugi pa poleg nje.

Kočijaž je počil z bitem in mlasknil z jezikom, in kočija je odjrdrala.

Mlada deklica za stebrom je stala kot prikovana. Odgrnila je pajčolan in gledala za vozom. Na obrazu se ji je poznalo, da divja y njeni duši težak boj.

Bila je tako zamišljena, da ni niti opazila stražnika, ki jo je že dalj časa opazoval in se ji je začel zdaj polagoma bližati.

— Gospod — mu je rekla deklica in si obrisala solze — ali bi mi lahko povedali, če stanuje v tukajšnji bližini gospod Maraval?

Strážnik je molče pokazal na malo hišo, zgrajeno v čudni zmesi romanskega in gotskega sloga.

Žarki jesenskega solnca so bajno rasvetljevali pisano fasado.

— Hvala vam — je odvrnila deklica in se odpravila proti mali hiši, obdani z malim vrtičem.

Medtem je pa dospela kočija na Place de l'Étoile ter zavila na boulevard Hausmann.

Pogovor ni bil bogve kako živahen. — Govorila sta večinoma de dama in gospod, ki je sedel nasproti.

— Zadnje mesece sem bila v St. Dermenin, in pravzaprav stanujem še zdaj tam. — Samo vsakih štirinajst dni pridem enkrat ali dvakrat v Pariz.

— A, v St. Germain?

— Da, zbolela sem bila, gospod, in zdravnik mi je priporočil samoto. — Samo narava namreč ozdravi rane, katere so zasekali ljudje.

— Da, res je, res. — Ali smeni biti tako predrzen, da vas vpraša, kajna je vaša bolezen oziroma trpljenje?

Dama najprej ni odgovorila, ampak je ošinila s hitrim pogledom svojega molččega soseda.

Šele po dolgotrajnem molku je rekla:

— Kar se tiče najnižje globine naše duše, našega mišljenja in čitja, zamore razumeti samo oni, ki je vse to doživel. — Vi ste srečni, gospod Henri Clergeau in vsled tega vas prosim, dame ne vprašujte več o tem. — Samo oni, ki ni bil še nikdar srečen, ki je bil vedno tako nesrečen kot sem bila jaz, lahko razume mojo boleost in lahko sočustvuje z menoj.

Clergeau je s težavo zatrl zaničljiv nasmehljaj, in pogledal vstran.

Toda brezprimerno mehak ton, v katerem je izpregovorila dama svoje besede, je nekako čudno vplival na njenega molččega soseda. Nagnil se je nekoliko in jo pogledal.

In skoraj bi se bil prestrašil, ko je zapazil v svoji bližini par velikih temnih oči, v katerih je zaplola neka čudežna svetloba ter hipoma ugasnila. Trenutek pozneje so dolge trepalnice pokrile oči in dama je obrnila svoj obraz k gospodu, ki ji je sedel nasproti.

Leonu Hauoisu, tako se je namreč imenoval njen molččji soseda, se je dama mahoma zasmilila.

Dočim je govorila s Clergeauom, je on pritajeno opazoval njen obraz in njeno postavo. — Oblečena je bila v preprosto toda lepo obleko.

— Nesrečna? — Da bi bila ta dama, ta stvar mode in nizke strasti nesrečna? — Čudno, jaz bi jo moral sovražiti, ker se norčuje iz mojih najsvetejših čustev, toda vseeno.... z

Tako in podobno je premišljeval Leon.

— Zdj smo na cilju — je rekel Henri Clergeau. — Tukaj je boulevard Malesherbes. — Prisrčna hvala, madama, da ste naju sprejeli v kočijo.

— Pockakajte še malo, gospoda. — Pogledita tja, tam je moje stanovanje.

Še par metrov in dospeli so do elegantnega poslopja.

Henri Clergeau je prvi skočil na cesto. Sledil mu je Leon ter po nudil dami roko.

Komaj jo je pa prijel za nežne prste, ga je zopet tako pogleda la kot prej v kočiji.

Po slovesu je še dolgo časa stal kot pribit na mestu in gledal toliko časa za njo, dokler ni izginila v hiši.

Henri Clergeau je prijel svojega prijatelja za roko.

(Dalje prihodnjije).

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortlandt St.,

New York, N. Y.

POUČNE KNJIGE:

Akrov nemško-angliški talmaš	—	Vojna na Balkanu 18 sves.	\$1.50
vevna	—	Zgodovina c. in k. polpolka M. 17	—
Črkvna zgodovina	—	s slikami	—
Domači zdravnik v hrvaškem	—	Življenje na avstr. dvoru ali	—
jeziku	—	Smrt cesarjevega Rodolfa	—
Hitri računar nemško-angl. jez.	—	(Tragedija v Meyerlingu)	—
Poljedelstvo	—		
Popolni nauk o šebatarstvu, vama	\$1.00		
Sedjara v pogovori	—		
Schimpflov nemško-slov. slovar	\$1.25		
Slov.-angliški in angli.-slov.	—		
slovar	\$1.50		

SABAYNE IN RARNE DRUGE

Knjige:		Knjige:	
Roči svoje srce koval	—	Avstro-Italijanska vojna mapa	—
Doli s cerkij	—	Avstro-ogrski velik vesna	—
Odkritje Amerike vez	\$1.20	Cell svet mali	—
Pegam in Lamberger	—	Cell svet veliki	—
Poč Robom St. V�cerlice	—	Evropa, vama	—
Postrežba bolnikom	—	Vojna stenska mapa	\$3.00
Slovenske novele in povesti	—	70 let atlas	—
Socializam	—		
Socialna demokracija	—		
Vrta ul in trtorje	—		
Uama Minoreje	—		
Uama kletar	—		
Uama kmetovalce	—		
Veliki slovensko-angliški	—		
talmaš	\$3.00		
Trojka	—		

Opomba: Paročila je priče denarno vrednost, bodisi v gotovini ali nakaznici, ali pošiljki smakab Poština je pri vseh cenah se vračunava.

SPODAJ OMENJENI ROJAKI IN ROJAKINJE

ateri imajo v rokah naša potrdila za denarne pošiljke, s številki mi, kakor so označene pod imenom, naj blagovneljo naznaniti prejemoroče svoj natančen naslov radi važne zadeve. Pisma katera so jim podali, so se nam povrnila.

Tvrdila Frank Sakow.

Bechnik Frank	Jankovic Mihaj	Pintar
No. 329639	330895	No. 330843
Bartol J.	Kastelic John	Sauch Math
No. 330733	No. 44708	No. 260622
Bear Dan	Kobi John	Reaman Frank
No. 260638	No. 260628	No. 44296
Beljan Ana	Kovaj Frank	Samide Frank
No. 319997	No. 260641	No. 330721
Bosens May Miss	Kozel Louis	Sinčić John
No. 330062	No. 323307	No. 330762
Bobij Vajo	Kulovic Josip	Spaniček Rost
No. 260593	No. 330772	No. 328894
Bošičković Djuro	Lenarčič Josip	Sparmblek Jos
No. 260581	No. 44556	No. 330661
Braun Mary	Meden John	Starčević Johan
No. 260643	No. 331014	No. 331070
Dolar Valentin	Merkun Anton	Tehler Anna
No. 330086	No. 331355	No. 328898
Dvoršek Johan	Mikolich John	Turk Charles
No. 323687	No. 323252	No. 330851
Fonda Joe	Oswald Louis	Turk Ivan
No. 326808	No. 260633	No. 260647
Grgurič Blaž	Oswald Joe	Turk Jernaj
No. 330673	No. 330633	No. 330741
Gubert Giuseppe		
No. 330633		

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja FRANKA PRINE. Pred tremi meseci sva bila skupaj v Clevelandu, Ohio, sedaj pa ne vem, kje se nahaja. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da mi ga javi, ali naj se pa sam oglasi svojemu prijatelju na naslov: Frank Janzevich, Camp Quarter Master, Z. 21, Camp Sherman, Chillicothe, Ohio.

Rad bi izvedel za naslove sledečih: ANTONA, JANEZA in GASPERJA FROL, ki so doma iz Jelšan na Primorskem; nadalje mojega svaka MATIJA SEDMAK, ki je doma iz Na daljnega sela na Primorskem. Torej če kdo ve, naj mi blagovoli naznaniti, ali naj se pa sam javijo. — John Barbich, P. O. Box 38, Wilpen, Pa. (16-19-11)

Iščem svoja dva brata JOŽEFA in MIHAELA TRATNIK, doma iz Vodanev hst. 161, okraj Spodnja Lendava. Jaz se nahajam v laskem ujetništvu in ju prosim, da mi pošljeta kaj denarja. — Stefan Tratnik, prigoniero di guerra, infant., Casale di Altamura, prov. di Bari, 7. Riparto, 17. Barraca, Italia. (16-19-11)

Rad bi izvedel za svojega očeta GEORGE WALETICH. Nahajal se je vedno poprej v Milwaukee, Wis. Prosim, če kdo ve za njega, naj mi naznani, ali naj se mi pa sam javi, poročati mu imam nekaj zelo važnega. — Private George Waletich, 308th Infantry, Co. K, Camp Upton, Long Island, New York. (17-20-11)

Dr. LORENZ.

Jas sem edini slovenski gove-reči specialist možkih bolani v Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. do popoldne do 8. ure večer. V petkih od 9. dopoldne do 2. popol. V nedeljo od 10. dop. do 2. popol.

DR. LORENZ,
Specialist možkih bolani,
644 Penn Ave. II. nadst. na ulico,
Pittsburgh, Pa.

POZOR ROJAKI

Najuspešnejše mazilo na Senake lasa, za-
cor tudi na moške brke in brado. Od ta-
na mazila zrastejo v 48h tednih krasni
česti in dolgi lasje kakor tudi možkin
crani brki in brada in ne bodo odpadali
ni ocvelli. Revmatizem, kostobol ali trga-
je v rokah, nogah in v križu, v osmih
neh popoldnih omdravin, rane, opekline,
bule, ture, kraste in grinta, potne noge,
kurja ocesa, osebine v par dneh popo-
duma odstraniti. Kdor bi moje zdravila
bres uspeha rabil mu jamim na \$5.00.
Pšite takoj po cenik, ki ga takoj pošljem
casni.

Krasni Sepri KOLEDAR za leto 1917
stanaj.

JAKOB WAHČIČ,
6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v Coloradi.
naznanjamo, da jih bo v kratkem
obiskal naš zastopnik

Mr. Janke Pletko,
ki je pooblaščen sprejemati naro-
čnino za "Glas Naroda" in izdajati
tozadevna potrdila. On je pred leti
še večkrat prepotoval državo, v
katerih so naši rojaki naseljeni in
je povsod dobro poznan. Upati je,
da mu bodo šli rojaki v vsak od-
stah na roko, posebno če, kar ima
povsod dobro poznan.

Pozor, rojaki v ujetništvu! Iščem svoja dva bratrane ALOJZIJA KOMPARE iz Ljubljane in BLAŽA MAROLTA, podomače Mihčev iz Gabrja št. 13 pri Li-tiji. Prosim ju, da se mi oglasi, ako se nahajata v kakem ujetništvu. — Helmut Kompare, 355 S. 4. St., Brooklyn, N. Y., U. S. America. (16-19-11)

KAKO SO NEMŠKI SOCJALISTI IZDALI SOCJALIZEM.

Spisal dr. Josip Gorčkar, bivši avstrijski konzul v Združenih državah.

Knjiga je izšla v angleškem jeziku.

Naročajte pri:
ALBERT MAMATEY,
524-4th Ave. Pittsburg, Pa.

Rad bi izvedel, kje se nahajata moja dva sorodnika pod ime-nom SPENDAL, podomače Go-milareva iz Gomile, St. Vid pri Zaticini na Dolenskem. Pred tremi leti sem šlišal, da sta se nahajala nekje v državi Arkan-sas, sedaj mi pa ni nič znano zanje. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njih naslov, naj mi blagovoli naznaniti, ali naj se pa sama zglasita. Jaz bi prav rad vedel, če se nahajajo kje blizu Camp Pike, Little Rock, Ark. Tukaj ni še dosedaj nobe-nega Slovenca, kot jaz prisilje-ni ameriški vojak. Moj na-slov je: Joe Spendal, Co. M, 347th Infantry, Camp Pike, Little Rock, Arkansas.

VABILO
na
PLESNO VESELICO,
katero priredi
Slovensko podporno društvo
SV. BARBARE
post. št. 86 v White Valley, Pa.,
v četrtek dne 29. novembra
(na Zahvalen dan).
Začetek točno ob 1. uri popoldne.
Torej vlijudno vabimo vsa brat-ska društva iz bližnjih naselbin: White Valley, Delmont, Export, Claridge in Pleasant Valley, da se te veselice vdelece, kakor tudi ostali rojaki in rojakinje. Igrala bo izvrstna tamburaška godba iz Wilmerdinga, Pa.
Torej pridite vsi! Vlijudno vas vabi
Odbor.
(17-19-11)

Pozor, rojaki v ruskem ujetništvu! Rad bi izvedel za naslov rojaka JOŽEFA FRJAVEC, fotograf, doma iz Višnje gore na Dolenskem. Nahaja se v ru-skem ujetništvu. Če kdo izmed tamosnjih rojakov ve za njegov naslov, naj mi blagovoli nazna-niti, ali naj se pa sam oglasi na naslov: John Kozlevčar, 224 Dakota Avenue, Youngstown, Ohio, U. S. America. (17-20-11)

HARMONIKE
počisti kakršnokoli vrsto izdelujem izpopravljam po najnižjih cenah, s ču-
lo trpečno in sanesljivo. V popravu sanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že
nrd 18 let tukaj v tem poslu in sedaj
v svojem lastnem domu. V popravu
vsamom kranjske kakor vse druge
harmonike ter računam po delu ha-
rmonikarja, brez nadplata
vračala.

JOHN WENZEL,
1017 East 82nd St., Cleveland, Ohio.

MODERNO UREJENA Tiskarna Glas Naroda

VSAKOVRSNE TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNLJSKO ORGANIZIRANA.

POSEBNOST SO:

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
CENIKI I. T. D.

VBA NAROČILA POŠLJITE NA:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Veliki vojni atlas

vojskujocih se evropskih držav in pa ko-lonijjskih posestev vseh veleail.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

CENA SAMO 25 CENTOV.

STENSKO MAPO CELE EVROPE \$3.00.

VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI STRANI ZEDINJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA CELI SVET, CENA \$3.00.

ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DAL-MACIJE Z MEJO AVSTRO-OGRSKE Z ITALIJO. — CENA JE 15 CENTOV.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

ROJAKI, NAROČATE SE NA "GLAS NARODA" NAJBRŽJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDruženih DRŽAVAH